

Denizanası Ayakkabıları

Susan Gates

1. ve 2.
sınıflar için

"Denizanasından niçin hoşlanmadığını anlamıyorum," dedi Erol. "Yeni ayakkabılarının neden yapıldığını sanıyorsun?"

Sevim, yeni yumuşak ayakkabılarıyla çok gurur duyuyordu. Ayakkabıları pembeydi ve tıpkı ahududu jölesi gibi saydamlardı. Fakat onlar gerçekten de denizanasından mı yapılmıştı?

Çocuk ve eğitim üzerine yapılan araştırmalara göre, **okuma** ya da **okumama** alışkanlığının temelini ilk okuduğumuz kitapların belirlediği ortaya çıkmıştır. Kolay anlaşılabilir, okumayı keyifli bir oyun haline getiren, soyut düşünmeye ve hayal gücüne katkıda bulunan kitaplar okuma alışkanlığının temelini sağlamlaştırırken; çocukların yaşlarına uygun olmayan bir anlatıma sahip, hayal güçlerini geliştirmelerine katkı sağlamayan kitaplara yönlendirilmesi de okumama alışkanlığına yol açmaktadır.

Bu araştırmaların sonuçlarından yola çıkarak, Oxford Üniversitesi Yayınları tarafından hazırlanan ve okuma eylemini hem kalıcı hem de eğlenceli bir alışkanlık haline getirmeyi amaçlayan seri, 150 kitap ve 4 ayrı okuma seviyesinden oluşmaktadır.

Pedagog Ayşen Oy tarafından çocuk ve ruh sağlığı gelişimi açısından uygun bulunmuştur.

Bu kitabın Türkçe yayın hakları
OXFORD UNIVERSITY PRESS
aracılığıyla Martı Yayınları'na aittir.

ISBN 978-605-348-304-5

9 786053 483045

Okumadan Önce

- Kitabın adına, arkasındaki tanıtım yazısına ve resimlere bakın. Sizce bu, ne tür bir hikâye olacak?
- Sevim'in denizanası ayakkabılarına ne olacak?

Okumadan Sonra

- Sevim yeni ayakkabılarından ilk başta çok memnundur. Sonunda onları istememesi sizce üzücü bir durum mudur?
- Erol, Sevim'e ayakkabılarının denizanasından yapıldığını söylerken kötülük mü etmiştir? Erol, Sevim'in kendisine inanıp ayakkabılarını atacağını düşünmüş müdür?

Kısa Test

1. Sevim, kumsaldaki denizanelerini neye benzetmiştir?
A) Ahududu jölesine
B) Jöle parçalarına
C) Jöle şeklinde inek pisliklerine
2. Erol ve Sevim denizanelerini nasıl kurtarır?
3. Sevim, niçin ayakkabılarının denizde daha mutlu olacaklarını düşünür?

Okumaya Devam

- Irene Rawnsley tarafından yazılan *Orman Şortları*.

Cevaplar için arka
kapağın içine göz atın!

Denizanası Ayakkabıları

Susan Gates

Resimleyen John Prater

MARTI YAYINCILIK

Martı Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti. Maltepe Mh. Davutpaşa Cd.
Yılanlı Ayazma Sk. No: 8 Zeytinburnu/İstanbul
Tel: 0 212 483 27 37 - 483 43 13 Faks: 0 212 483 27 38
www.martiyayinlari.com info@martiyayinlari.com

Denizanası Ayakkabıları

1. Baskı: Mayıs 2014
ISBN: 978-605-348-304-5
Yayınevi Sertifika No: 12330

Copyright©SUSAN GATES

Illustrations©JOHN PRATER

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Oxford University Press aracılığıyla
Martı Yayın Dağ. San. Tic. Ltd. Şti'ne aittir.

Yayınevinden izin alınmadan kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz,
hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Orijinal Adı: Jellyfish Shoes
Yayın Yönetmeni: Şahin Güç
Çeviren: Çiğdem Köfüncü
Editör: Gamze Tuncel
Resimleyen: John Prater
Pedagojik Danışman: Ayşen Oy
Kapak Tasarımı: Amerigo Pinelli
Uygulama: Sevil Şener

Baskı

Ecem Basın Yayın Reklamcılık
Hadımköy Yolu Mahallesi San. 1 Bulvarı
169. Sokak No: 3 Büyükkçekmece-İSTANBUL
Tel: 0 212 886 20 10-0 212 886 20 05
Matbaa Sertifika No: 16266

Sevim'in yeni bir çift yumuşak ayakkabısı vardı. Onları gerçekten çok seviyordu. Ayakkabıları pembeydi ve tıpkı ahududu jölesi gibi saydımlardı.

Ayakkabılarını giyip kumsala koştu. Onlarla yürüdükçe, kumda izler bırakıyordu.

Tıpkı bunun gibi:

"Bak Erol!" diye seslendi Sevim abisine.
"Yeni yumuşak ayakkabılarım, kumlarda yıldız
şeklinde iz bırakıyor."

Cıvk. Sevim kaygan bir şeye takıldı.
Ayağını kaldırdı.

"/yy!" dedi. "Bu pislik de ne?"

"Sadece bir denizanası," dedi Erol. "Deniz
onları sürükleyip kumsala atmış."

“Bunu hiç sevmedim,” dedi Sevim. “Tıpkı saydam bir inek pisliği gibi görünüyor.”

Foş. Denizden birkaç denizanası daha sürüklenmişti. Bu seferkiler pembeydi. Kumsalda pembe su göletleri oluşturarak yayıldılar.

“Dikkat et,” dedi Erol. “Denizaneları sokarsa canını çok kötü yakabilir.”

"Ayy!" diye bağırdı Sevim. "Burada bir sürü var. Of, ne kadar da pis kokuyorlar! Onlardan nefret ediyorum. Yeni yumuşak ayakkabılarımı mahvedecekler!"

Erol, bir kumsaldaki saydam denizanelerine baktı bir de Sevim'in ayakkabılarına...

Aklına bir fikir gelmişti.

"Denizanelerinden neden nefret ettiğini anlayamadım," dedi Erol. "Yeni ayakkabıların hangi maddeden yapıldı sanıyorsun?"

Sevim ayakkabılarına baktı. Saydamlardı ve pembe renkteydiler. Kumsaldaki denizaneleri de saydam ve pembeydi.

"Saçmalama," dedi Erol'a. Ama sesi titriyordu.

2

"Bildiğini sanıyordum," dedi Erol. "Kumsala yayılmış tüm bu denizanalarına ne oluyor sanıyorsun?"

Sevim başını salladı.

"Sana ne olduğunu söyleyeyim," dedi hikâye anlatmada çok iyi olan Erol. "Yumuşak madde işçileri... Onlar geceleri, ellerinde poşetlerle gelirler ve kumsaldaki bütün denizanalarını kürekleriyle alıp poşetlerine doldururlar. Sonra da onları yumuşak ayakkabı fabrikasına götürürler."

Anlatmaya devam etti. "Sonra da onlardan ayakkabı yaparlar. Tıpkı senin ayağındakiler gibi. Bunu herkesin bildiğini sanırdım!"

Sevim yeni ayakkabılarına baktı.

"Artık yeni ayakkabılarımı sevdiğimi sanmıyorum," dedi.

Sonra da onları çıkartıp attı.

"Iyy!" dedi. "Beni sokan, pis kokulu denizanası ayakkabıları giymek istemiyorum!"

Ayakkabılarını alıp denize fırlattı.

Denizanası ayakkabıları batmamıştı. Sadece dalgalara kapılıp suda sallandılar. Sonra da giderek sahilden uzaklaşmaya başladılar.

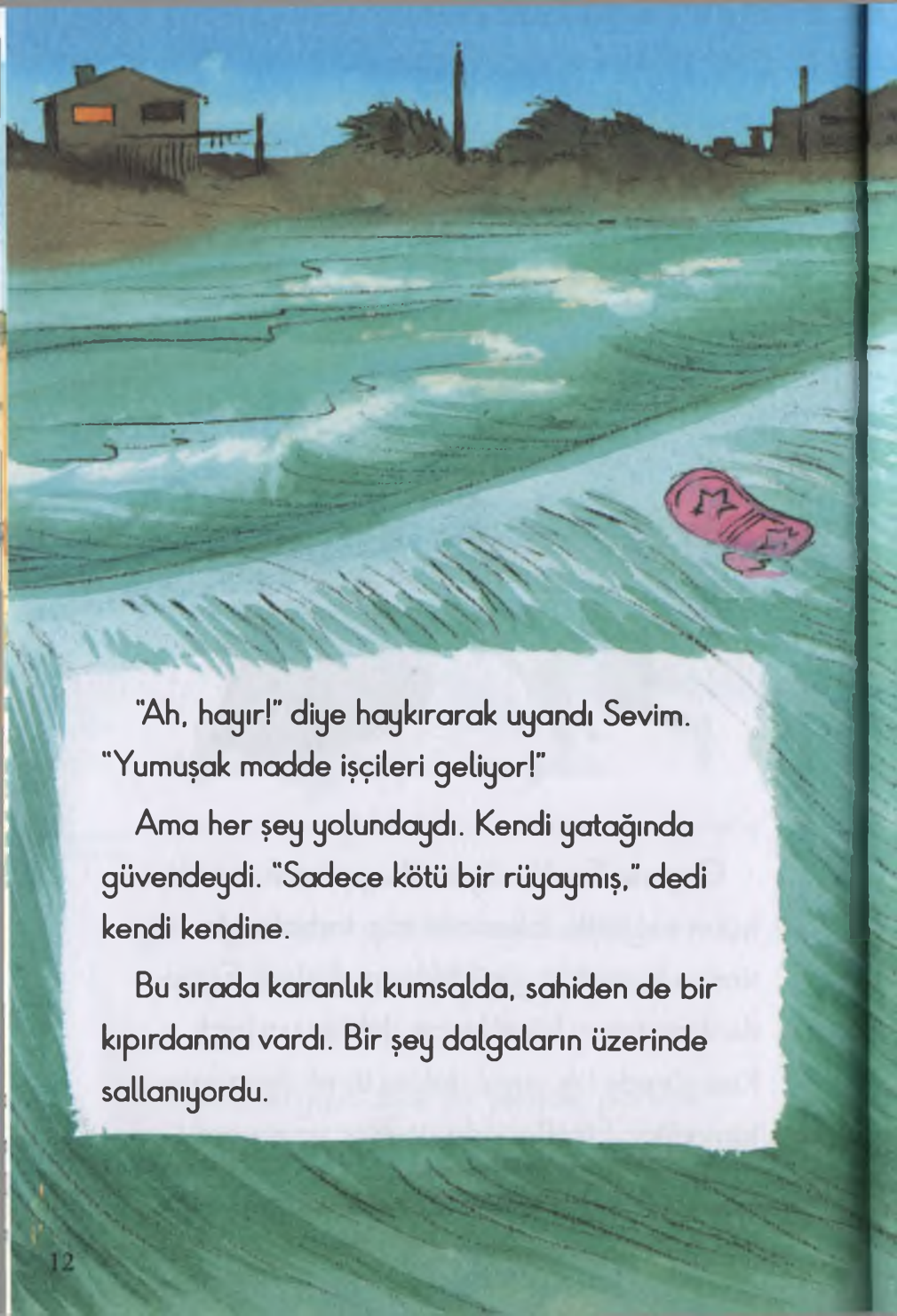
"Sizden kurtuldum!" diye bağırdı Sevim arkalarından el sallarken.

Sonra da yalın ayak bir şekilde, parmak uçlarına basarak eve geri döndü.

3

· O gece, Sevim rüyasında yumuşak madde işçilerini gördü. Ellerinde çöp torbalarıyla, sinsice kumsalda yürüdüklerini düşledi. Eğilip denizanalarını küreklerine dolduruyorlardı. Kısa sürede bir çuval dolusu titrek denizanası topladılar. Etraflarında sinekler uçuyordu.

"Ah, hayır!" diye haykırarak uyandı Sevim.
"Yumuşak madde işçileri geliyor!"

Ama her şey yolundaydı. Kendi yatağında güvendedi. "Sadece kötü bir rüyaymış," dedi kendi kendine.

Bu sırada karanlık kumsalda, sahiden de bir kıpırdanma vardı. Bir şey dalgaların üzerinde sallanıyordu.

Bunlar Sevim'in denizanası ayakkabılarıydı.
Eve geri dönüyorlardı.

Son büyük dalga da gelip, onları kumsala
atana kadar kibarca suda yüzdüler. Artık ikisi de
tertemiz olmuş bir şekilde, yan yana kumlarda
yatıyordu.

"Ne şans ama!" dedi anneleri, ertesi sabah
kumsala inince. "Bil bakalım az önce sahilde ne
buldum?"

"Bilmem," dedi Sevim.

Annesi, denizanası ayakkabılarını kaldırıp gösterdi.

"Bunları! Eminim onları kaybettiğinin farkında bile değildin."

Annesi ayakkabılardan birini, parmak ucuyla tuttu. Ayakkabının burnundan bir parça yosun düştü.

"Al bakalım," dedi ayakkabıları Sevim'e uzatarak. "Artık onları yeniden giyebilirsin."

Sevim ayakkabıları itti.

"Onları tekrar giymek istemiyorum!" diye bağırdı. "Beni buna zorlayamazsın!"

Annesi ona baktı. "Seni bu kadar mutsuz eden şey ne? Ayakkabılarına kavuştuğun için mutlu olacağını sanmışım."

Sevim, "Onları istemiyorum. Beni sokup canımı yakacak, pis kokulu ayakkabılar istemiyorum! Bunu neden yaptın anne? Neden bana denizanasından yapılmış ayakkabılar aldın?" dedi ve hızla kapıdan çıkıp gitti.

Annesi şaşırarak başını salladı. "Denizanasından yapılmış ayakkabılar mı?" dedi. "Neden bahsediyor bu kız? Sen biliyor musun Erol?"

"Bana sorma," dedi Erol. Ama biraz suçlu gibi görünüyordu.

Sevim, denizanası ayakkabılarını almadan sahile koştu. Erol da arkasından koşarak geldi. Ayakkabılar elindeydi.

“Annem bunları giymen gerektiğini söyledi.”

“Hayır! O korkunç ayakkabıları bir daha asla giymem! Asla!”

“Bak,” diye başladı Erol. “Sana söylemem gereken bir şey var. Dün sana yumuşak ayakkabı fabrikası ile ilgili söylediklerim...”

Fakat sözünü bitirmeye zaman kalmamıştı.
"O ne?" dedi Sevim. "O denizdeki şey de ne?"

Denizin içi ince, fırfırlı bir sürü paraşütle doluydu. Pembe, kahverengi ve mor renkteydiler.

"Bunlar çok güzel!" diye haykırdı Sevim.
"Nedir bunlar?"

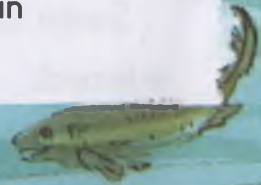

"Bunlar bebek denizaneları," dedi Erol.
"Hem de yüzlercesi."

"Denizanası!" diye sıçradı Sevim.

"Eğer şimdi onları kurtarmazsak," dedi Erol, "deniz onları sürükler ve hepsi kumlara savrulur. Hepsi yok olur."

"Denizanelarından nefret ediyorum!" dedi Sevim. "Pis kokuyorlar. İnsanı sokuyorlar. Denizanası ayakkabıları yapmak için kullanılıyorlar."

“Peki, ben onları kurtaracağım,” dedi Erol. Sonra da koşarak eve geri döndü.

Sevim ise gözlerini denizanalarından ayıramıyordu. Tıpkı mücevherler gibi parlıyorlardı. Fakat giderek kumsala daha da çok yaklaşmışlardı. Kısa süre içinde, kumların üzerinde minik göletler oluşturup yayılacaklardı.

Sevim, *zavallı bebekler*, diye düşünmeden edemedi.

Tam o sırada, Erol elinde iki kova ile koşarak geldi. Sevim de birden fikrini değiştirerek, "Sana onları kurtarmada yardımcı olacağım," dedi. Hemen kovalardan birini kaptı.

"Onları, şuradaki kayaların içinde oluşan havuza koyacağız," dedi Erol. "Ama acele etmeliyiz!"

"Onlara sakın dokunma," diye uyardı kız kardeşini. "Bebek olanlar bile sokar."

Bebek denizanalarını kovalarına aldılar. Sonra da hemen koşup kayaların içindeki minik havuza koydular.

"Çabuk!" diye haykırdı Erol. "Deniz çekiliyor!"

5

Sevim kaya havuzunun yanına koştu.
Foş! Bebekler tıpkı gökkuşağı gibi kovadan
süzölüverdiler.

Tekrar koştu, tekrar ve tekrar. Ta ki
yorgunluktan bacaklarını kıpırdatamayacak
hale gelene kadar.

"Artık... bir... adım... daha atamam!" diye
yutkundu kumlara otururken.

"Her şey yolunda," dedi Erol. "Bak! Gelgit başlıyor!"

Sevim başını kaldırdı. Bu doğrudu!

"Yaşasın!" diye bağırdı. "Onları kurtardık.
Bebek denizanalarını kurtardık!"

Erol ve Sevim, kaya havuzuna bakmaya gittiler.

"Burası denizanası çorbası gibi olmuş!" dedi Sevim.

"Ama güvendeler," dedi Erol. "Gelgit başlayınca, onları buradan çekip ait oldukları yere, derin, çok derin denizlere götürecek."

"Artık denizanalarını seviyorum," dedi Sevim. "Çok güzeller, öyle değil mi? Onları kurtardığımız için gerçekten çok mutluyum. Hem artık yumuşak madde işçileri de onları alamaz. Böylece yumuşak ayakkabı fabrikasına götürülüp denizanası ayakkabıları için kullanılamazlar."

Erol çok suçlu görünüyordu.

"Ben de sana bundan bahsedecektim," dedi. "Yumuşak ayakkabı fabrikası diye bir şey yok. Yumuşak madde işçileri de yok. Hiç kimse, kumlara vurmuş denizanalarından yumuşak ayakkabı falan yapmıyor."

"Nereden biliyorsun?" dedi Sevim.

"Çünkü, bu sadece bir hikâye. Hepsini ben uydurdum!"

"Hayır, uydurmadın!" dedi Sevim.

"Uydurdum! Uydurdum! Yemin ederim!" dedi Erol.

Fakat Sevim ona inanmadı.

"Her neyse, benim yumuşak ayakkabılarım nerede?" diye sordu Erol'a.

Erol etrafa bakındı. "Bilmem. Kovaları almaya gittiğimde, onları buraya koymuştum. Kendi kendilerine yürüyüp gidecek değiller ya..."

Sevim de etrafa bakındı. Sahil bomboştu. Sonra gözüne, kumlarda sıra sıra dizilmiş yıldız şekilleri takıldı. Şekillerin izi denize doğru gidiyordu.

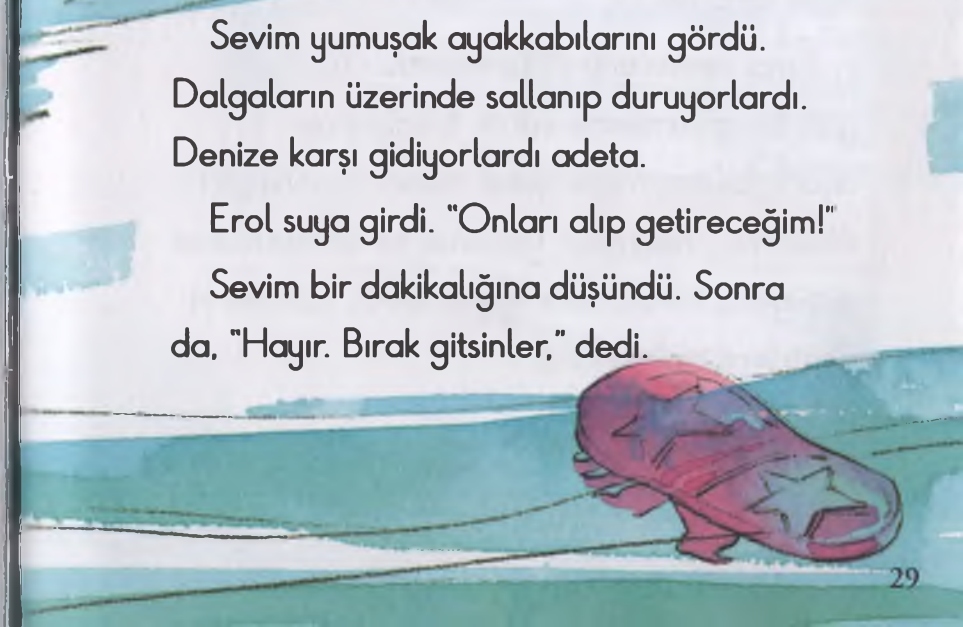
"İşte oradalar!" diye gösterdi Erol.

Sevim yumuşak ayakkabılarını gördü. Dalgaların üzerinde sallanıp duruyorlardı. Denize karşı gidiyorlardı adeta.

Erol suya girdi. "Onları alıp getireceğim!"

Sevim bir dakikalığına düşündü. Sonra da, "Hayır. Bırak gitsinler," dedi.

Onlara el salladı. "Hoşça kalın denizanası ayakkabıları," dedi minik bir hüznle.

"Anneme ne diyeceksin?" diye sordu Erol. "Çok kızacak!"

Ama Sevim onu dinlemiyordu. Yüzünde gizli bir gülümseme vardı. Denizanası ayakkabılarının çok güzel zaman geçirdiğini düşündü... balinalar, yunuslar ve ahtapotlarla yüzüyor... ait oldukları yere, derin, çok derin denizlere gidiyorlardı.

Yazar Hakkında

Bu hikâye için fikri bana çocuklarım verdi. Bir yaz, tatile gitmiştik. Kumsalda yürüyüş yapıyorduk. Kızım Laura, kumlarda yürümek için, yeni

"yumuşak ayakkabılarını" giymişti. Bir gece önceki büyük fırtına yüzünden, bütün denizanaları sahile vurmıştu. Oğlum, "Bakın orada pembe bir tane var! Tıpkı Laura'nın ayakkabılarına benziyor!" dedi. Laura da, "Bu korkunç! Benim ayakkabılarım denizanasından yapılmadı bir kere," diye cevap verdi.

Ve işte o sırada, *Denizanası Ayakkabıları* fikri doğmuş oldu!

Bu Yaş Grubuna Uygun Serinin Diğer Kitapları

Kaptan Kuyruklu Yıldız ve Köpek Yıldızı
Gürültücü Komşular
Hortlaklar
Kirpi Kız Azra
Berk Kıpır'ın İnanılmaz Kulakları
Om'un Maskeli Temizlikçileri
Maskeli Temizlikçiler Günü Kurtarıyor
Orman Şortları
Maskeli Temizlikçiler Korsanlara Karşı
Mor Düğmeler
Muhteşem Spagetti Kostümü
Çirkin Pantolonlar

Mısır Gevreği Parası
Hızlı Kurbağa
Kahraman Yarı Fiyat
Metal Köpek Mikro
Hayalet Gemi
Yanlış Mektup
Prenses Hiçgölmez'in Tatili
Kokulu Cadde
Robin Hood Efsanesi
Kurt Fablları
Tufanlar

Kısa Testin Cevapları

1. C
2. Onları bir kova ile yakalayıp.
3. Onları bir havuzda kayalardan yaptıkları bir havuzda kayarak
3. Çünkü Sevim'in hala ayakta kalabilen denizanasından yapıldığını düşünür ve denizanasının, denizde sağlamlık ve güzel yaşadıklarını bildiği için onları suya atar.